

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش مهارت های زبان بدن و اجتماعی بر سازش یافتگی اجتماعی دانش آموزان مبتلا به آسیب بینایی

محل انتشار:

فصلنامه سلامت روان کودک، دوره 5، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

بهاره محمدیوسف - Faculty of Humanity Sciences, Islamic Azad University, Shahrood, Iran

پرویز شریفی درآمدی - Department of Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Allameh Tabatabaai, Tehran, Iran

حکیمه آقایی - Department of Psychology, Faculty of Humanity Sciences, Islamic Azad University, Shahrood, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با توجه به اهمیت مهارت های اجتماعی به عنوان مهم ترین عامل اجتماعی شدن و سازش یافتگی اجتماعی، پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر آموزش مهارت های زبان بدن و اجتماعی بر سازش یافتگی اجتماعی در دانش آموزان مبتلا به آسیب بینایی انجام شد. روش: طرح پژوهش حاضر، نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل تمامی دانش آموزان دختر ۱۴ ساله مبتلا به آسیب بینایی شهر تهران در سال ۱۳۹۶-۱۳۹۴ مراجعه کننده به مراکز بهزیستی و توان- بخشی بودند که از میان دانش آموزان داوطلب، ۴۰ نفر بر اساس روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و به تصادف در دو گروه آزمایش و گواه جای دهی شدند. گروه آزمایش به مدت ۱۴ جلسه ۹۰ دقیقه ای تحت آموزش قرار گرفتند. آزمودنی های هر دو گروه، قبل و بعد از آموزش به آزمون شخصیت کالیفرنیا (بخش سازش یافتگی اجتماعی) پاسخ دادند. داده های جمع آوری شده با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس تک متغیره و چندمتغیره مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: نتایج تحلیل داده ها نشان داد میانگین نمره کل سازش یافتگی اجتماعی و تمامی خرده مقیاس های آن برای آزمودنی های گروه آزمایش در موقعیت پس آزمون افزایش یافته است؛ اما این افزایش برای خرده مقیاس های قالب های اجتماعی و گرایش ضدا اجتماعی معنی دار نبود (۰/۰۵).

کلمات کلیدی:

Body language and social skills trainings, social adjustment, students with visual impairment
مهارت های زبان بدن و اجتماعی، سازش یافتگی اجتماعی، دانش آموزان مبتلا به آسیب بینایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1278337>

